

TOTEM

DOBRUŠSKÝCH SKAUTŮ

Z
Á
Ř
Í
-
Ř
Í
J
E
N

ROČNÍK 7. 2014

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

prázdniny utekly jako voda a další číslo našeho střediskového oběžníku je tu. Co Vás v něm čeká? Na tuto otázku existuje samozřejmě velmi jednoduchá odpověď.

Jak jste již určitě z titulní strany poznali, prázdniny jsou hlavně časem táborů. Proto v tomto čísle naleznete reportáže ze všech čtyřech, které letos naše středisko pořádalo. Pokud byste chtěli oponovat, že táborů

bylo letos pět, vězte, že zápis z týdenní R&R akce byl již v čísle minulém.

Jelikož tímto číslem začíná nový skautský školní rok, za jednotlivými zápisy z táborů naleznete přehledný rozpis schůzek pro jednotlivé oddíly, včetně kontaktních údajů na vedoucí.

(Ne)tradiční tipy se v tomto čísle zcela netradičně nekona-
jí, nicméně další klasickou část jsme již neopomenuli. Tou je samozřejmě Rozhovor s... ten-

tokráte s vedoucí Slunečnic Hanou Benešovou alias Hančou.

Číslo uzavírá samozřejmě citát, který v tomto případě souvisí s důvodem, proč tento To-tem vyšel trochu později.

No a to je už úplně vše. Nezbývá mi než Vám popřát příjemné čtení a hodně štěstí v novém skautském školním roce.

Za redakční radu

INI OGIC

OBSAH TOTEMU

2 -	Úvodní slovo	17 -	Rozhovor s ...
	Obsah		- Hanou Benešovou
3 -	Střediskové dění	19 -	Poslední stránka
	- Tábor Meďátek		- Uzávěrka
	- Tábor Vlčat		- V příštím čísle
	- Tábor Světlušek		- Tiráž
	- Tábor Mohykánů	20 -	Citát
	a Slunečnic		
16 -	Rozpis schůzek		

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

TÁBOR MEĎÁTEK 6. - 12. 7. 2014

Na letošním táboře si naše Meďátka vyzkoušela role cestovatelů. Naše cesta začala v Evropě, z níž jsme přes Austrálii, Asii, Afriku a Antarktidu docestovali až do samotné Ameriky, kde jsme našli starý indiánský poklad. Na našich cestách jsme se mimo jiné setkali také s klokanem, Geishou, Kleopatrou, Eskymákem a dvěma indiány. Každý z nich nám připravil na daný den nějaké zpestření. Klokan nám přinesl vaky, ve kterých jsme celý den opečovávali své plyšové kamarády. Geisha nám zorganizovala zápas Sumo, který také moderovala. Kleopatra jsme museli dokázat svou odvahu tím, že jsme jí donesli námi vyrobený šperk. Maličký Eskymák nám doručil dopis, ve kterém stálo, ať se vydáme na výpravu za dobytím pólu. Indiáni

nám zase ukázali zašifrovanou mapu k jejich dobře ukrytému pokladu. Meďátka si ovšem také vyzkoušela své skautské dovednosti, jako je například vázání uzlů, poznávání rostlin, stop, zvířat a spousty dalších. Mnohé z dětí si tyto dovednosti osvojili na tolik, že získání odborek pro ně nebyl žádný

problém. Díky hezkému počasí jsme si mohli užívat vodní hrátky, zpívání u táborového ohně a mnoho zábavných her v přírodě. Doufám, že si tábor všichni užili alespoň tak jako já a že se zase za rok v hojném počtu sejdem.

Mája

TÁBOR VLČAT 6. - 19. 7. 2014

Je tu opět moje maličkost, která vám přinese zprávu o tom, jak proběhl tábor oddílu vlčat, který se na záhořské louce uskutečnil od 6.7. do 19.7. roku 2014. Tento tábor se nesl v duchu strážců času a zúčastnilo se ho 24 kluků rozdělených do 4 družin po 6, a to červené, hnědé, modré a zelené.

Po příjezdu jsme si samozřejmě prošli tábor a při noční hře provedli rozdělení do jednotlivých družin, přičemž dostali trika s budíkem v barvě družiny na zádech. Po rozdělení jsme se přesunuli do první doby a tou byl pravěk. V této době mimo jiné si kluci dělali oštěp, kterým posléze házeli na Uma Lumpu (vycpaný pytel, který měl i obličej), potkali pravěkého člověka, který jim pomocí tlumočníka vysvětlil hru, při které lovili zvěř. V této době jsme setrvali asi tři dny a poté jsme se přesunuli do starověku, kde

jsem mimo jiné zažili starověké olympijské hry, pomohli egyptanům postavit pyramidy. Následoval jednodenní výlet na Anenský vrch, kde jsme se podívali z rozhledny a při cestě zpět jsme se podívali díky jednomu staršímu pánovi do bunkru Mlázi asi 30 metrů od cesty schovaný v lese. Kluci si poté vyzkoušeli vypůjčené vojenské přilby. Návštěvní neděle skončil první týden našeho tábora a na konci ní jsme se přesunuli do středověku. V této době nás navštívil kovbojský mistr z blízkého okolí a zkoušel se nás naučit pár věcí. Bohužel v této době jsem byl pracovně mimo, tak nemůžu sloužit podrobnostmi, ale jisté je, že ve středu jsem se na tábor vrátil a následující den byl slavnostní, kdy několik, teď už si přesný počet nepamatuji, vlčat složilo vlčácký slib. Zbývá nám poslední den, kdy podle úspěšnosti v činnostech během tábora

dostali částečně vyplněnou zprávu a měli ji doplnit, čímž začala pokladovka, při které hledali ztracený stroj času, abychom se mohli přemístit do současnosti a odjet z tábora. Nakonec se to všem družinám povedlo. Jak tedy družiny ke stroji času doběhly. Na čtvrtém místě byla zelená družina, na třetím místě červená, těsně před nimi na druhém místě byla modrá družina a vyhrála to hnědá družina.

Doufám, že si kluci doma už přišívají knoflík, skládají trička a košile a dělají další věci, které se na táboře naučili. To je pro tento díl trak nějak vše. S kluky se uvidíme asi 5.9. na úvodní oddílové schůzce, kde se rozloučíme s odcházejícími vlčáky a přijmeme nová vlčata a s vámi čtenáři opět za dva měsíce NaPřečtenou se těší moje maličkost.

Albi

TÁBOR SVĚTLUŠEK

6. - 19. 7. 2014

Maminko, tatínku, posílám vám vzpomínku z letního tábora v Mastech. Je to tu vážně skvělý. Tábor už pomalu končí, takže vám musím vše podrobně popsat. Je nás tu 22 holek a spíme v útulných podsadákách. Vedoucí spí v tee-pkách. Představte si, naše téma jsou mravenci. Hned první den v sobotu večer jsme po fáborkách došli na skálu, kde nás čekala mravenčí královna a dala nám různé barevné šátky- červené, modré, zelené a žluté. Tím nás rozdělila do čtyř skupinek. Dokonce ke každé skupince byla přiřazena jedna vedoucí. Jenže se stala taková věc. Ještě ten večer jsme objevily zprávu, kde bylo napsáno, že nám rezaví mravenci naši královnu unesli, takže ji teď musíme hledat. To je naším cílem. Teď vám napíšu něco ke každodennímu režimu dne. Každé ráno máme nástupy ve skautských krojích, kdy vlajková četa vztyčí státní vlajku, my zazpíváme junáckou hymnu a tím zahájíme nový den. Taký se vždy dozvíme, co se bude ten den konat a co budeme jíst. Večer pak jsou nástupy v mravenčích oblecích, jen vlajková četa jde v krojích.

Zjistíme, jak se umístily jednotlivé skupinky v různých aktivitách, rozdáme korálky za odborky, pak zazpíváme naši táborovou písničku a zatančíme taneček. Jak už jsem psala, jsme tu na 4 skupinky. Hned druhý den jsme si vymyslely názvy a ozdobily si láhve, do kterých si ukládáme perly za vítězství ve hrách. Jmenujeme se Maliny, Borůvky, Žirafky a Rosničky. Všechny se snažíme být vždy co nejlepší. Každá skupinka má vždy jeden den službu, pomáhá kuchařce s vařením, hlavně ale myje nádobí a uklízí po jídle. Co se týče našeho každodenního programu, dopoledne máme tzv. školičky, kde se učíme šifrovat, poznávat kytky, vařit čaj, orientovat se v mapě. Tyto znalosti pak můžeme využít v plnění některých odborek. Dohromady jich je dvanáct: mlčení, hladovka, odvaha, kytky, orientace, zdravotvěda, hvězdy, modrý život, sportovkyne, kuchařská zručnost, šifry a uzle. Díky odborkám se můžeme stát novými mravenci. Asi se divíte, jaktože nejsme mravenci úplně

od začátku. Svým způsobem jsme, vypadáme tak, ale aby to bylo stoprocentní, musíme se na ně vypracovat. Na tábor jsme přijely jako vajíčka a po každých dvou odborkách se postupně posouváme na miminko, mrně, škrně, kuklínka a nakonec na nového mravence. Je to pro nás velká motivace. Po obědě a poledním klidu nás čeká nabitý program většinou v podobě her v lese nebo na louce. Ale teď vám napíšu ještě něco bližšího k našemu tématu. Představte si, že jednou v noci nás probudil Ferda mravenec, je to náš velký kamarád a přišel nám oznámit, že v mraveništi rezavých mravenců se střídají strážce a my tak máme jedinečnou možnost se dostat k našim nepřátelům přímo do jejich domečku a vysvobodit naši královnu. Úspěšně jsme tam došly, strážci nás nezpозorovaly. V rezavém mraveništi nás potkávalo jedno dobrodružství za druhým. Mezi ty příjemné patřilo setkání žízaly, která nám nabídla pomoc, pokud ji pomůžeme najít všechny její vzpomínky, které díky své

špatné paměti zapomněla. A jak jsme to provedly? Rozdělily jsme se ve skupince na dvě poloviny a jedna polovina běhala do lesa, kde si přečetla jednu vzpomínku v podobě věty a pak přiběhla do kruhu a pantomimou ji předvedla druhé polovině skupinky. Ta podle toho, jak pantomimu pochopila, zapsala větu do sešitu. Na našem táboře nechyběla ani správná Ferdova olympiáda. Nebyly v ní ale jen tak nějaké disciplíny, ale zkusily jsme si třeba prolézt mezery v žebříku nebo jsme si pletly nohy jako vánočku nebo jedly piškoty na čas. V průběhu tábora nám taky pět světlušek složilo světluškovský slib. Byl to moc silný zážitek, možná i proto, že jsme si slib udělaly skoro jen v dívčím složení a pozvaly na něj i starší bývalé vedoucí a oldskautky. Pět světlušek nás taky letos opustilo, a aby zažily trochu víc dobrodružství, šly v noci ukrást kukly do rezavého mraveniště, které přísně střežily, rezatí mravenci. Viděly i naši mravenčí královnu. Na náš tábor se letos přijela

podívat myslivkyně se psem, dále taky budoucí zubařka, která nás poučila o čištění zubů a prozradila nám další zajímavosti. I na našem běhu se objevil lasař Láďa Hromádka, který nás naučil triky s lasem. Taky jsme se vydaly na dva menší výlety, které se nám oba trochu pokazily deštěm. Jinak nám počasí opravdu přeje. Celý náš tábor byl zakončen pokladovou. Úplně jsem vám zapomněla napsat, že za každý den nám vedoucí nakreslily jeden černý puntík na náš barevný šátek. Puntíky nás pak provázely i dále a to na hracích kostkách. Perly v lahvích určily pořadí, ve kterém jsme vyrážely. Dostaly jsme dvě kostky, měly jsme s nimi 10 úkolů- např. hodte součet 250, poté,co jsme úkol splnily, dostaly jsme od naší vedoucí zprávu, která nám řekla, na jaké místo máme jít, a na onom místě nás čekal jeden kus obrázku. Potom, co jsme našly všech 10 kousků, složily jsme obrázek, který ukazoval Ferdu, jak veze kolečko s dárkem. Byla to nápověda,

kde hledat poklad a skutečně na nás čekal v kolečku. Nakonec se nám podařilo vysvobodit i naši královnu, která nás odměnila náušnicemi a dvěma dorty. Tábor byl opravdu skvělý, moc se nám všem líbil, škoda, že už končí. Ale myslím, že za rok se zas můžeme těšit na další. Budu vám ještě vyprávět doma. Teď už spěchám k závěrečnému ohni, který bude vyvrcholením tábora. Mějte se krásně, váš mravenec

Mamouška 😊

TÁBOR MOHYKÁNŮ A SLUNEČNIC

20. 7. - 2. 8. 2014

Byla neděle, 20. července 2014, a rada starších s názvem Seijm se na „záhořácké louce“ setkala s dalšími čtyřmi tlupy – statnou tlupou holek Nemaczky a třemi chlapeckými Akafuka, Huga-Huga a Choroš. Byl to dohromady silný kmen, který se nebál čelit čtrnáctidennímu pobytu v této krajině...

Letošní tábor se nesl v duchu pravěku, a tak se hned na prvním večerním tematickém nástupu naše čtyři tlupy (každá pod vedením svého rádce) dohadovaly, zda chtějí oheň, či žrádlo, a jakým že způsobem toho chtějí docílit. Názory byly různé, a komu se povede dosáhnout svého cíle, měl ukázat čas...

Hned první noc po setmění se poblíž tábora objevila záře, která byla pro tlupy výzvou k získání ohně. Většina si dokázala poradit a přenést zdroj tepla do jejich území. Od druhého dne už se v táborovém kruhu udržoval „věčný oheň“ a běda sloužící tlupě, které uhasl.

Zpočátku se kmeni špatně nevedlo, jelikož se hned druhý den objevili mamuti. Lov byl vydatný, oheň hořel, kmen se měl dobře. Nejúspěšnější tlupy dostaly do vlastnoručně vyrobených váčků první mušličky – jejich platidlo. Sirky a zapalovače naši pravěcí lidé neznali. Nezbyvalo tedy, než oheň opravdu dobře střežit, učit se jinému způsobu jeho zapálení či mít dostatek mušliček na koupení ohně od šikovnějších jedinců. K dispozici během

pár dnů přibývalo křesadlo, a tak zanedlouho byla každá družina soběstačná.

Bylo třeba naučit naše mladé bojovníky čelit nástrahám přírody a umět využívat její bohatství. A tak si naše mladé tlupy postavily přístřešek z ryze přírodních materiálů, ve kterém měly možnost v rámci plnění „bobříka odvahy“ jednotlivě přespat. Aby se nemusely bát napadení dravou zvěří a uměly si obstarat potravu, vyrobily luky a oštěpy. Poznaly také druhy rostlin, ze kterých si mohou udělat lahodný čaj, a tak se jejich pravěký život stával čím dál snazší.

Ani dvoudenní putování přes vrcholy hor kmen neoslabilo. Poté, co jsme zjistili, že se v okolí nepotulují žádná nebezpečná hrozba, jsme se mohli s klidem vrátit do svých sídel. Nebylo třeba měnit místo táboření, naše území nikdo neohrožoval.

Čas plynul a tlupy byly připravené na závěrečný boj.

Jak se ukázalo, nedaleko jejich území dříve přebýval bohatý kmen, který vyhynul, a své bohatství si vzal s sebou. Kde se nachází, věděl pouze jeden přeživší. Toulal se krajinou a jeho kroky ho pomalu vedly naším směrem... Lovci jsou po vydatné hostině v tábořišti, když v tom spatří kouř... kouř, který muselo něco vyvolat. Nebo snad někdo? V houštinách se nachází náš poutník držící plánek – první krok směrem k bohatství. Není to zadarmo, ale tlupy už mají dostatek mušlíček, aby ho mohly

přesvědčit k nahlédnutí. Čeká je dlouhý den, na jehož konci se však skrývá staré pohřebiště, v jehož hrobech na každého čeká kousek toho pokladu. Ač to každé tlupě zabralo jiný čas, všechny docílily svého – tepla, jídla či jiných odměn. Nezbyvalo, než vše zhodnotit a užít si poslední chvíle pohromadě, než se zase někdy sejdem.

... a tak asi vypadal náš tábor v pravěkém duchu. Jelikož jsme však skauti, nezapomínali jsme ani na náležitosti s tím

související. Každé ráno jsme den přivítali vztyčením vlajky za zpěvu skautské hymny, zasekli sekeru práce a večer zakončovali zpěvem Skautské večerky a následným „rozjímáním“, kdy se každý z nás zamyslel nad uplynulým dnem. Dva Mohykáni a jedna Slunečnice úspěšně dodělali nováčkovskou zkoušku a následně složili skautský slib, mohli jsme je tedy řádně přivítat mezi nás. Naše družiny oživovaly staré znalosti či se učily novým věcem, jako například broušení nožů, znalost zdravotní péče, vázání uzlů, luštění šifer, kácení stromů a tak dále. Došlo i na zpěv u ohně, pantomimu, hraní různých her či jiných zábav, a tak nezbyvá než doufat, že si každý přišel na své a do dalšího skautského roku s námi vstoupí s elánem...

S přáním hezky prožitých chvil

za tábor Slunečnic a Mohykánů

lamča

ROZPIS SCHŮZEK

JUNÁK – svaz skautů a skautek ČR,
středisko DOBRUŠKA
Domašínská 476, 518 01 Dobruška
IČO 42885281
www.junak.dobruska.cz

SCHŮZKY PRO SKAUTSKOU SEZÓNU 2014/2015

Věk	Oddíl	Kdy?	Vedoucí na schůzkách
4 - 7 let (chlapci i dívky; smíšený oddíl)	Meďátka	PÁ 16:30 – 18:00	(hl. ved.) Ivana Němcová, tel. č. 732672574 Ing. Jiří Novák, tel. č. 724907649 Lenka Frymlová, tel. č. 773155832
7 - 11 let (chlapci)	Vlčata I.	ST 15:30 – 17:30	Radek Wildmann, tel. č. 720495552 Jiří Hanousek, tel. č. 602720994
	Vlčata II.	ČT 15:30 – 17:30	(hl. ved.) Jan Chmelař, tel. č. 732581177 Ondřej Langr, tel. č. 734435013
	Vlčata III.	PÁ 15:30 – 17:30	Luboš Petr, tel. č. 737561735 Petr Poláček jr., tel. č. 774159989
7 - 11 let (dívky)	Světlušky I.	PO 16:00 – 18:00	Marie Obršálová, tel. č. 605336491 Kateřina Voglová, tel. č. 604831108
	Světlušky II.	PÁ 16:00 – 18:00	(hl. ved.) Kateřina Potočková, tel.č. 731004767 Kateřina Kubečková, tel.č. 721462306
11 - 15 let (chlapci)	Mohykáni	ST 15:30 – 17:30	(hl. ved.) Jiří Martinek, tel. č. 721646693 Adam Čuda, tel. č. 603331421 Jiří Gregor, tel. č. 773206120
		PÁ 15:30 – 17:30	Stanislav Škoda, tel. č. 603273917
11 - 15 let (dívky)	Slunečnice	PO 16:00 – 18:00	Simona Popová, tel. č. 777483876
		PÁ 16:00 – 18:00	(hl. ved.) Hana Benešová, tel. č. 737140514 Kristýna Obršálová, tel. č. 77731346230

ROZHOVOR

HANA BENEŠOVÁ

1. Kdo nebo co tě ke skautu přivedlo? Kdy to bylo?

Ke skautu mě přivedl bratr. Spíše bych řekla, že mě k němu přitáhl, jelikož mě dlouhodobě přesvědčoval. A když jsem několik let ustavičně odmítala, došla mu trpělivost, hodil mi do batůžku pití, notes a tužku a pravil: „Ségra, jdeme!“ A tak jsem šla... O týden později jsem tam už utíkala sama a s nadšením. Bylo to na podzim roku 2002, takže mi bylo asi devět let – akorát, abych stihla vůbec ještě pobýt pár let u světlušek.

2. Kdo byli tví vedoucí? Stal se některý z nich tvým vzorem?

U světlušek jsem měla za vedoucí zejména Zusku a Bajču. U Slunečnic jsem jich zažila spoustu. Z hlavních vedoucích to byla především Hanka, Pavlač a Lenča. Z holek, co vedly družinovky, nejvíc vzpomínám na Štafličku. Přímo jako vzor

jsem asi nikoho nebrala, každá z holek měla něco k obdivu.

3. Máš za sebou několik let skautování. Co to pro tebe znamená?

Skauting mi dal opravdu hodně. Především přátele, skvělé zážitky, kontakt s přírodou a kladný vztah k ní. Ve skautingu a jeho zákonech vidím smysl, který jen tak v nějaké organizaci nenajdete. Myslím, že dokáže naučit i určité praktičnosti a různým věcem, které zvláště v dnešní době děti určité potřebují.

4. Dokážeš spočítat, na kolika táborech jsi byla? Na který nejraději vzpomínáš?

Zažila jsem celkem dvanáct skautských táborů. Dva jako světluška, čtyři jako Slunečnice a šest jako vedoucí. Neřekla bych, že na nějaký vzpomínám vyloženě nejraději, jelikož u každého by se našel ne jeden

okamžik, který stojí za zmínku. Jako první se mi však vždy vybaví tábor z roku 2008 – „Egypt“. Možná proto, že jsem byla posledním rokem v roli „dítěte“, a tak jsem vše prožívala dvojnásob.

5. Můžeš se podělit o svůj nejsilnější skautský zážitek?

Po dlouhých úvahách volím zážitek (či spíš zkušenost) z tábora roku 2011, kde už jsem působila jako vedoucí. Ten rok jsme vymysleli, že se s jednou skupinkou dětí vydáme na dvojdenku do Polska. V mapě jsme po trase našli značených spoustu přístřešků, a tak jsme pevně věřili, že tam alespoň jeden z nich bude. Avšak nebyl, a tak jsme skončili v lese pod širákem. To by ani tak nevadilo, kdyby v půlce noci nezačalo pršet tak silně, že jsme během chvilky promokli i s celtami, které nás přikrývaly. Nezbyvalo než naházet věci do batohů a vydat se co nejrychleji k táboru. A tak jsme absolvovali noční x-hodinový pochod

v naprostém lijáku, u kterého jsem jen doufala, že to všechny děti zvládnou a žádné z nich nebude nemocné. V té chvíli cítíte zodpovědnost opravdu silně. Naštěstí vše dopadlo dobře a znám i několik jedinců, kteří tuto událost jmenují jako největší zážitek. Já se z toho dost poučila.

6. Jak dlouho jsi sama vedoucí? U kterého oddílu působíš?

V září roku 2008 jsem se přidala k Báře a Týně, které v té době vedly Slunečnice. Jestli mě paměť neklame, tak rok poté už jsem měla oddíl na krku v podstatě sama, jelikož holky čekala maturita. A u Slunečnic působím doteď.

7. Jakou náplň mají schůzky pod tvým vedením? Kde čerpáš inspiraci?

Zpočátku jsem inspiraci čerpala především z toho, co jsem sama zažila. Přemýšlela jsem o tom, co jsme tak typově dělaly, co bychom měly dělat a na to pak z hlavy vymýšlela, jakými způsoby by se to dalo podat. Občas jsem pročetla i knihy, které máme v klubovně k dispozici, či něco na internetu. Od loňského roku mi s vedením

pomáhá i Kristýnka se Simčou, za což jsem opravdu vděčná, jelikož mi nápady už pomalu docházely a vymýšlet program pro mě bylo čím dál těžší. Oživení tedy přišlo v pravý čas. Co se týče náplně, snažíme se kombinovat – dělat program, aby se holky něco naučily či oživily určitou znalost a proložit to něčím na vyblbnutí.

8. Jaké jsou Tvé záliby? Čemu se věnuješ o svém volném čase?

Mimo skauting se ráda vydám s krosnou někam do přírody, ač se mi to nedaří zdaleka tak často, jak bych chtěla. Dále ráda plavu nebo dělám prostě to, na co

mám zrovna chuť či příležitost. Z pasivnějších věcí ráda čtu, luštím křížovky či vyrábím náramky z bavlnek.

9. Co teď studuješ nebo kde pracuješ?

Stále studuji, po gymnáziu jsem se vydala na vysokou školu v Hradci Králové, obor finanční management.

10. Cestuješ ráda? Je nějaké místo, kam by ses chtěla podívat?

Jak už jsem naznačila, cestování ráda mám. Chtěla bych se podívat určitě na Island. Vždycky mě také lákala Skandinávie. Celkově mě nejvíce lákají spíše evropské země (Španělsko, Bulharsko, Slovinsko, Rumunsko, ...). Pár se mi už navštívit podařilo a u dalších doufám, že alespoň některé z nich stihnu v nejbližších letech poznat.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

KONEC ŘÍJNA 2014

V PŘÍŠTÍM DVOUČÍSLE

ODDÍLOVÉ ČINNOSTI
DALŠÍ SKAUTSKÁ DOVEDNOST
(NE)TRADIČNÍ TIPY
A DALŠÍ

VÍCE FOTEK NA:

WWW.JUNAK.DOBRUSKA.CZ

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA:

Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz

Pavčina Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz

Veronika Benešová - cga@seznam.cz

Petr Beneš - bena.kamzik@seznam.cz

Jiří Štaffa - gor.jiri@seznam.cz

Petr Lukášek - p.lukasek@seznam.cz

PŘISPĚLI:

Hana Benešová, Marie Obršálová, Jiří Hanousek, Markéta Luštinová

FOTOGRAFIE:

Jiří Novák, Kateřina Potočková, Petr Poláček, Jiří Štaffa, Václav Pavel

JAZYKOVÁ KOREKTURA:

Petr Lukášek

OBÁLKA (FOTOGRAFIE):

Tábor v Orlickém Záhoří

Lenost je strach před očekávanou prací.

Marcus Tilius Cicero